

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. /C8/.....

Data:

Prin contestația nr., înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr., formulată de, cu sediul social în, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator, împotriva documentației de atribuire elaborată de, cu sediul în, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate în vederea atribuirii contractului având ca obiect „.....”, s-a solicitat Consiliului să dispună:

- suspendarea procedurii până la soluționarea contestației;
- în principal, modificarea răspunsului la clarificări din data de și eliminarea cerințelor ilegale;
- obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al legii nr. 98/2016;
- în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Prin Încheierea nr., Consiliul a respins ca rămasă fără obiect, cererea, de suspendare a procedurii amintite.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin contestația formulată,, în calitate de operator economic interesat de participarea la procedură, critică cerințele tehnice nou introduse prin răspunsul consolidat postat în SEAP la data de

În opinia sa, contestația este întemeiată și trebuie admisă pentru următoarele argumente:

1. Nelegalitatea introducerii de noi cerinte tehnice în documentatie fără prelungirea termenului de depunere a ofertelor.

Arată că prin raspunsul nr. 4 la solicitările de clarificări, autoritatea contractantă a introdus o nouă cerință tehnică ce nu exista în documentatia inițială, cu privire la certificarea OCA.

Precizează că modificarea prin clarificări a documentatiei inițiale este permisă de legislație, dar numai în măsura în care se adoptă și măsuri de remediere. Astfel, art. 153 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, obligă autoritatea contractantă să prelungească termenul de depunere a

ofertelor: (4) *În cazul în care informațiile suplimentare nu au fost transmise în timp util sau informațiile transmise de autoritatea contractantă sunt ne semnificative în ceea ce privește elaborarea ofertelor, autoritatea contractantă nu are obligația de a prelungi perioada pentru depunerea ofertelor.*

Or, introducerea unor cerințe noi, cu doar 5 zile înainte termenului de depunere a ofertelor, este o modalitate de eludare a obligațiilor legale cu privire la termenul minim de publicitate în SEAP a procedurii.

Precizează că autoritatea contractantă a introdus (în mod ilegal și părtinitor) obligativitatea respectării unor standarde ce nu se aplică sau sunt ale unor entități private, cu doar 5 zile înainte de termenul limită de depunere a ofertelor și fără a lua măsura obligatorie de prelungire.

2. Obligarea autorității contractante la schimbarea răspunsului la clarificarea/întrebarea 4 – referitor la „Security Certify” – cu referire la OCPP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance).

Contestatoarea apreciază că această cerință este ilegală, neîntemeiată, restrictivă și vădit favorizează un unic operator economic (.....).

2.1. Ilegalitatea cerinței în sine, aceasta este impusă pentru producătorul stației și nu pentru produsul în sine.

Obiectul procedurii nu este licitarea unui producător, ci licitarea unui produs care îndeplinește anumite cerințe tehnice. Impunerea unor standarde de calitate pentru producător este ilegală în viziunea Legii nr. 98/2016 care permite impunerea de standarde de calitate/conformitate doar pentru produsele supuse licitației și pentru operatorii economici/ofertanți, sub nicio formă nu permite impunerea unor standarde pentru fabricant/producător.

În acest context, solicită eliminarea cerinței introduse prin clarificări, prin care producătorul trebuie să fie certificat „OCPP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance)”.

2.2. Nejustificarea cerinței raportat la obiectul contractului, în contextul în care cerința s-ar referi la stația de încărcare.

Subliniază că obiectul contractului este format din achiziția de stații de încărcare electrică fără software de exploatare/platforma/aplicație de exploatare.

Conform cerinței nou introduse, prin clarificarea din 25.02.2025, răspunsul nr. 6, achizitorul a introdus o cerință nouă, ce nu își are sensul în contextul de față.

În primul rând, arată că autoritatea contractantă dorește ca pentru componenta hardware OCPP 1.6 să existe certificare de securitate emisă de OCA.

Precizează că OCPP 1.6 (Open Charge Point Protocol 1.6) este un protocol de comunicație deschis utilizat în infrastructura stațiilor de încărcare pentru vehicule electrice (EV). Acesta permite comunicarea între

stațiile de încărcare (Charge Points - CP) și sistemele centrale (Charge Point Operator - CPO sau Backend System), asigurând interoperabilitatea și gestionarea eficientă a rețelelor de încărcare.

La bază este un element hardware care știe să comunice cu alte elemente hardware și software, la baza OCPP 1.6, este un element hardware, de sine stătător, este un element care funcționează doar exploatat/cu ajutorul unui element software, or, după cum se poate vedea, obiectul achiziției nu are nici un element software.

Atunci când un alt hardware (o mașină electrică) se conectează la stație nu se conectează direct (hardware la hardware), ci prin intermediul unui software. Prin urmare, nu se poate aduce în discuție securitatea/certificarea securității elementului hardware decât în contextul unui instrument software.

Impunerea unei cerințe de securitate, a unei certificări de securitate asupra unui element hardware este illogică în contextul în care nu se achiziționează acest instrument software, deoarece asupra unei componente hardware/cip/microcip se poate pune în discuție doar securitatea fizică (antivandalism) și nu securitatea informatică;

Cu alte cuvinte, securitatea OCPP 1.6 nu este dată de partea hardware a stației, ci de aplicația software care exploatează stația, care face ca stația să fie utilizată, care pune și învață stația să recunoască mașina electrică care i se adresează pentru încărcare.

Acest lucru nu este făcut de către partea hardware care face obiectul contractului de față ci de aplicația software, motiv pentru care cerința trebuie să se refere la aplicația software și nicidecum la hardware;

OCA este o organizație de tip ONG nesemnificativă și restrictivă când atestă securitatea OCPP 1.6 de fapt atestă doar logarea la stație, adică tot pe baza unui soft. Redă mai jos o captura de ecran de pe site-ul OCA cu privire la ce anume certifică „OCPP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance)”

Se poate vedea clar că face doar o certificate BASIC a autentificării (pe baza unui soft și nu strict pe elementul hardware).

De altfel, este ușor de înțeles cum că cerința unei certificări a securității unor elemente hardware (fără software) este illogică și de ce cerințele de securitate sunt de fapt pentru aplicațiile de exploatare a stațiilor:

- Stațiile de încărcare nu stochează nici un fel de date personale sau de autentificare a utilizatorilor, acestea neavând o bază de date proprie. Stațiile de încărcare au doar un modul OCPP pe bază de hardware care permite comunicarea cu aplicații compatibile prin protocolul OCPP.

- Utilizatorul final, împreună cu toate datele personale și nepersonale sunt stocate în baza de date a aplicației mobile (cum este în cazul nostru, aplicația Elvo). Aplicația sa ecriptează toate informațiile în transit precum și cele statice, și este protejată inclusiv prin autentificare, prin 2 factori, precum parola + SMS sau Email.

- Astfel, stația știe doar cât se încarcă și la ce preț (acesta fiind setat la instalare), nu știe cine încarcă sau orice altă informație despre utilizator.

În concluzie, în condițiile în care achizitorul nu cumpără o aplicație de exploatare, impunerea unei astfel de cerințe este illogică, deoarece cerințele de securitate se referă la aplicațiile utilizate și nu la elemente hardware (la acestea sunt aplicabile elementele antivandalism).

2.3. Cerinta este restrictivă

OCA (Open Charge Alliance) este o organizație non-profit care dezvoltă și promovează protocoale deschise de comunicație pentru infrastructura stațiilor de încărcare a vehiculelor electrice (EV).

În opinia sa, impunerea certificării doar de către o anumită entitate este restrictivă.

Scopul unei certificari este de a avea o opinie terță, imparțială, o probă imparțială care arată că o anumită cerință este îndeplinită, or,

impunerea ca această probă să fie furnizată exclusiv de un anumit ONG privat, este restritiv.

Dacă achizitorul ar fi fost de bună credință ar fi indicat că cerința de asigurare a securității să fie la nivel de aplicație software, fără a indica un anumit organism de certificare.

În plus, contestatoarea arată că OCA certifică OCPP, dar nu este un organism de securitate IT acreditat la nivel internațional pe nivel de software de utilizare stații.

OCA Security nu oferă o protecție suplimentară garantată față de utilizarea standardelor consacrate (TLS 1.2/1.3, autentificare X.509, criptare avansată etc.).

Costurile obținerii certificării sunt ridicate și nejustificate, în condițiile în care nici legislația UE nu impune această certificare pentru stațiile de încărcare.

În majoritatea statelor UE, stațiile de încărcare funcționează în siguranță, respectând standardele internaționale fără a fi nevoie de certificarea OCA Security (ONG privat) limitându-se la certificarea securității datelor la nivel de aplicație de exploatare

2.4. Cerința este în scopul de a favoriza exclusiv un operator economic.

Arată că potrivit site-ului <https://openchargealliance.org/certified-companies/>, Electromagnetica este un producător care nu mai produce stații de încărcare, este retras de pe piață din anul 2023, este firma de software care nu vinde și nu produce stații de încărcare electrică, este firma colaboratoare a, fiind o dovadă în plus că cerința se referă la software nu hardware.

Subliniază că, în România, există doar un ofertant de stații care îndeplinește cerința, și anume,

Nu este prima dată când acest operator impune (prin metode ilicite) această cerință care îl favorizează.

În plus, arată că, potrivit <https://openchargealliance.org/join-us/>, există o taxă prohibitivă impusă de către OCA pentru o certificare.

Or, impunerea unei certificări din partea unui anumit certicator, care are costuri astronomice și care în România are doar un operator certificat – este o dovadă în sine, suficientă, pentru a demonstra că favorizează doar operatorul economic

Prin punctul de vedere nr., înregistrat la Consiliu cu nr., a solicitat Consiliului respingerea contestației formulate de, ca nefondată.

Autoritatea contractantă precizează următoarele:

1. Cerințele tehnice nu au fost modificate, ci doar explicate

Prin caietul de sarcini se solicită ca platforma de monitorizare să poată conecta stațiile de încărcare într-o manieră integrată, în conformitate cu art. 23 alin. (3) din Legea nr. 98/2016.

Operatorii economici au solicitat clarificări privind certificările „Full Certified” și „Security Certify” pentru stațiile de încărcare, iar autoritatea contractantă a confirmat necesitatea acestora la momentul recepției.

Contestatoarea susține că ar trebui să poată oferta doar pe baza unei declarații pe proprie răspundere, fără acte doveditoare, ceea ce contravine principiilor de legalitate și transparență din Legea nr. 98/2016.

2. Nu s-au impus cerințe restrictive privind certificările OCPP

Răspunsul autorității contractante a fost general, fără referire la un producător anume, respectând principiul nediscriminării și tratamentului egal, conform art. 2 din Legea nr. 98/2016.

Caietul de sarcini menționează că orice trimitere la un producător trebuie interpretată ca fiind echivalentă, în conformitate cu art. 68 alin. (3) din Legea nr. 98/2016.

3. Necesitatea unei aplicații de administrare a stațiilor

Stațiile de încărcare trebuie să fie gestionate eficient de UAT Mănăstirea, iar achiziția unei aplicații integrate este necesară pentru operarea și monitorizarea acestora, conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

CNSC a confirmat deja această necesitate printr-o decizie anterioară, respingând contestația formulată de, care susținea că cerința privind platforma de administrare este restrictivă.

Prezintă extras din decizia CNSC: *„Critica privind cerința de la pagina 16 din caietul de sarcini prin care se solicită ca ofertanții să dețină o platformă online de conectare a stațiilor de reîncărcare urmează a fi respinsă ca nefondată (...)”*.

3. a contestat anterior aceleași cerințe, dar nu a depus ofertă

La contestația anterioară formulată de, a precizat că digitalizarea operării stațiilor este impetuos necesară, pentru transparență și administrare eficientă: *„Se menține solicitarea Autorității Contractante, deoarece este impetuos necesar ca în perioada de garanție ofertată, cât și pentru operarea eficientă, să existe măsura de digitalizare pentru un acces deschis de management și operare.”*

Prin adresa nr., înregistrată la Consiliu cu nr., autoritatea contractantă a transmis, documente din dosarul achiziției.

Prin adresa nr., înregistrată la Consiliu cu nr., a comunicat Consiliului că a luat la cunoștință că autoritatea contractanta a introdus cerința criticată prin contestație (cerința "Security Certify") la solicitarea expresă a operatorului, acest lucru fiind o constantă pentru următoarele UAT-uri:,,,,

Pentru acest aspect, face următoarele mențiuni:

- în afară de lipsa de etică și favorizarea evidentă a unui operator, autoritatea contractantă a lansat o procedură pe baza unor nevoi și necesități, dar, pe parcurs, aceasta s-a răzgândit și la cererea unui operator, și-a schimbat prioritățile/necesitățile și a inclus noi cerințe;

- includerea unor noi cerințe nu ar trebui să fie făcută la solicitarea unui operator economic, ci ar trebui să fie făcută în urma necesității achizitorului, necesități clar identificate până la data lansării procedurii. Jurisprudențial invocă Decizia nr.;

- este mai mult decât evident că cerința este doar în scopul restricționării accesului operatorilor economici, nefiind o cerință care răspunde unei nevoi reale a achizitorului.

Consiliul constată că a înaintat contestația de față, depunând, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. din, în sumă de lei, eliberată de

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat o procedură simplificată în vederea atribuirii contractului având ca obiect „.....”, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare simplificat, criteriul de atribuire fiind „cel mai bun raport calitate-preț”, data deschiderii ofertelor fiind stabilită pentru, ora 15:00.

Nemulțumit de răspunsul de clarificare nr. 4, din adresa nr., a formulat prezenta contestație. Consiliul observă că întreaga motivare a criticii privește răspunsul nr. 4. Doar la pct. 2.2 din contestație se face referire la răspunsul nr. 6, dar explicațiile privesc informațiile din răspunsul nr. 4. Astfel, Consiliul apreciază a fi o eroare de redactare referirea la răspunsul nr. 6.

Litigiul părților privește următoarele specificația tehnică, din fișa tehnică aferentă caietului de sarcini:

„1.4 Platforma web va avea pagina cu informatiile tehnice din care sa se poata face o analiza initiala a unei probleme tehnice aparute la o statie, de unde se pot extrage registrii si informatiile tehnice transmise de statie prin protocolul de comunicare OCPP 1.6JSON”

Această cerință a fost modificată prin răspunsul nr. 4 din răspunsul consolidat din date de, ca urmare a unei solicitări de clarificare a documentației de atribuire:

Intrebarea 4: Conform cerintei platformei de monitorizare, aceasta trebuie sa poata conecta statii de incarcare care respecta protocolul de comunicatie OCPP 1.6JSON. In acelasi timp pentru a se putea face o integrare a statiilor intr-o platforma de monitorizare si monetizare, ambele trebuie sa respecte strict toate cerintele acestui standard. Implementarea corecta a standardului acestor statii si a platformei in standardul OCPP 1.6JSON se poate face doar de catre organizatia OCA care este singurul organism care poate emite astfel de certificate. Simplele declaratii a ofertantului sau a producatorului nu sunt relevante.

Pentru ca statiile si platforma sa corespunda cerintelor OCPP, va rugam sa aveti in vedere solicitarea certificarilor “Full Certified” si “Security Certify” pentru statiile de incarcare si “Full Certify” pentru platforma de monitorizare si monetizare.

Raspuns 4: La momentul ofertarii, **participantii interesati de prezenta procedura trebuie sa oferteze certificari “Full Certified” si “Security Certify” pentru statiile de incarcare si “Full Certify”** pentru platforma de monitorizare si monetizare. Certificarile vor fi verificate la momentul receptiei.

Contestatorul reclamă restrictivitatea acestei cerințe, întrucât se referă la un producător, nu la ofertant, nu este justificată la obiectul contractului și favorizează un anumit operator economic.

Consiliul reține că, prin caietul de sarcini, s-au stabilit, la secțiunea 1.1. *Montarea a 1 statie de reincarcare a autovehiculelor electrice, in zona, următoarele: „In conformitate cu din ghidul de finanțare statiile propuse pe amplasament au, fiecare, urmatoarele caracteristici:că „Statia*

*de reîncărcare va comunica prin protocol **de tip** OCPP — Open Charge Point Protocol”.*

Cerința din caietul de sarcini este preluată din GHIDUL DE FINANȚARE din 29 octombrie 2021 a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități, ghid aprobat prin Ordinul nr. 1962/2021:

- art. 8 alin. (4): „Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol **de tip OCPP** - Open Charge Point Protocol - minimum 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză.”;

- art. 11 lit. c): „stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real.”.

Astfel, deși în caietul de sarcini s-a precizat că protocolul de comunicare este de tip OCPP, prin răspunsul din, achizitorul a impus ofertarea de **certificari “Full Certified” si “Security Certify” pentru stațiile de incarcare si “Full Certify”**, certificate ce sunt emise de OCA (Open ChargeAlliance).

Din modul de redactarea a art. 8 alin. (4) din Ghid, dar și din caietul de sarcini, trebuie observat, în primul rând, că nu se impune utilizarea certificatelor emise de OCA, ci utilizarea unui protocol **de tip OCPP**. Adică, ofertantul are dreptul de a întrebuița un protocol echivalent, astfel încât să fie asigurată activitatea de comunicare.

Pe de o parte, obiectul contractului este de furnizare/ofertare stații de încărcare, nu de ofertare certificate.

În plus, prin caietul de sarcini, s-a arătat că cerința privește stațiile de reîncărcare, care trebuie să comunice prin protocol tip OCPP, nu obligația operatorului economic ofertant (furnizorul stațiilor de încărcare) să prezinte certificatele «OCPP 1.6 Fully Certified» și «OCPP 1.6 Security Certified» emis de OCA (Open ChargeAlliance).

Or, specificația tehnică, modificată în data de, nu este în sensul prevăzut în Ghidul de finanțare, ci impune prezentarea unor certificate emise de o anume entitate privată. Impunerea unor astfel de condiții tehnice restrâng în mod vădit concurența doar la operatorii economici care sunt înregistrați la OCA, ceea ce reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 156 din Legea nr. 98/2016:

„Art. 156. - (1) Fără a aduce atingere normelor tehnice obligatorii de la nivel național, în măsura în care sunt compatibile cu actele normative adoptate la nivelul Uniunii Europene, specificațiile tehnice se stabilesc în una dintre următoarele modalități:

a) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, inclusiv caracteristici de mediu, cu condiția ca parametrii să fie suficient de preciși pentru a permite ofertanților să determine obiectul contractului și autoritățile contractante să atribuie contractul;

b) prin trimitere la specificații tehnice și, ca ordine de prioritate, la standarde naționale care transpun standarde europene, evaluări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme de referință tehnice instituite de către organismele de standardizare europene sau, în lipsa oricăra dintre acestea, la standarde naționale, la acorduri tehnice

naționale sau specificații tehnice naționale referitoare la proiectarea, calcularea și execuția lucrărilor și la utilizarea produselor; fiecare trimitere este însoțită de mențiunea „sau echivalent”;

c) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, potrivit lit. a), și prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) ca modalitate de a prezuma conformitatea cu respectivele cerințe de performanță sau cerințe funcționale;

d) prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) pentru unele caracteristici și prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale prevăzute la lit. a) pentru alte caracteristici.

(2) Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse.”

Autoritatea contractantă nu a adus niciun argument privitor la utilizarea, în definirea specificației tehnice (modificată în data de) a denumirii unor certificate, emise de o entitate privată, dar nici față de imposibilitatea descrierii necesității fără referire la certificatele emise de OCA.

Aceste certificate, nefiind stabilite printr-un act normativ, autoritatea contractantă nu poate obliga operatorii economici să se certifice doar pentru a participa la procedura de atribuire în cauză. Achizitorul nu aduce niciun argument pentru care ar fi obligatorie certificarea OCA, și nu alte tipuri de certificări, sau care este motivul pentru care nu s-ar aplica alte modalități de definire a specificațiilor tehnice stabilite la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Prin urmare, certificările respective s-ar aplica în mod obligatoriu doar în situația în care există o reglementare în acest sens. Atâta timp cât nu există o prevedere care să oblige la aplicarea certificatelor OCA, după cum nici în materie de achiziții publice nu există prevedere care să oblige autoritățile contractante să aplice anumite certificări/standarde în redactarea documentațiilor de atribuire aferente achizițiilor de stații de încărcare, cerința reclamată este restrictivă.

Potrivit legii achizițiilor publice, autoritatea contractantă beneficiază de un drept de apreciere, în ceea ce privește elaborarea documentației de atribuire și stabilirea specificațiilor tehnice, urmărind asigurarea respectării interesului general. Dreptul de apreciere de care dispune implică alegerea, dintre mai multe variante posibile, și deopotrivă legale, a aceleia care răspunde cel mai bine necesităților sale. Însă, limitele în care acest drept poate fi exercitat sunt stabilite de principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică, încălcarea acestora neputând fi justificată de respectarea interesului public (a se vedea Hotărâre nr. 465/2024 din 27.06.2024, cod RJ g827772dd - <https://rejust.ro/juris/g827772dd>).

Definirea specificațiilor tehnice prin raportare la anumite certificate, ce sunt emise doar de un singur organism de certificare aduce atingere principiului tratamentului egal, dar și principiului proporționalității.

În aplicarea principiului proporționalității indicăm Deciza ÎCCJ nr. 604/2023:

„Proportionalitatea joacă un rol semnificativ în dreptul administrativ chiar și atunci când drepturile constituționale nu sunt în joc, putându-se afirma că aceasta este un principiu general al dreptului.

Privit simplist, principiul proporționalității vizează situația în care orice măsură luată trebuie să fie bine adaptată și studiată pentru a atinge scopurile pe care le urmărește.

(...)

De principiu, acolo unde există posibilitatea de a alege între mai multe măsuri considerate corespunzătoare trebuie să se apeleze la cea mai puțin oneroasă iar dezavantajele nu trebuie să fie disproporționate cu scopul urmărit.

În mod particular domeniului administrativ, măsurile administrative nu trebuie să treacă dincolo de ce este strict necesar și nu trebuie să fie însoțite de o sancțiune disproporționată cu gravitatea încălcării.

În acest domeniu, principiul proporționalității este un criteriu care permite delimitarea puterii discreționare a autorităților administrative de «excesul de putere» în raport de care se analizează controlul jurisdicțional al actelor administrative.”

Prin urmare, raportat la dispozițiile legale citate, dar și la jurisprudența citată, solicitarea certificatelor respective reprezintă o măsură care depășește limitele a ceea ce este adecvat și necesar autorității contractante, în scopul realizării obiectivelor urmărite în prezenta procedură de atribuire.

Întrucât cerința privind prezentarea certificatelor „Full Certified” și „Security Certify” (cerință stabilită prin clarficarea publicată în data de 25.02.2025) este vădit restrictivă, dar și disproporționată, se impune eliminarea ei. Practica la nivelul CNSC este unitară, referitor la cerința de prezentare a certificatelor emise de anumite entități (în cazul de față, OCA), autoritățile contractante fiind obligate să o elimine (a se vedea deciziile nr. 195/2025, 230/2025, 567/2025, 841/2025).

În concluzie, în temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile de la primirea prezentei decizii, să modifice documentația de atribuire, conform motivării de mai sus, și să stabilească un nou termen de depunere a ofertelor.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

cu majoritate de voturi
CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația formulată de în contradictoriu cu și obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile de la primirea prezentei decizii, să modifice documentația de atribuire, conform motivării de mai sus și să stabilească un nou termen de depunere a ofertelor.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,
.....

MEMBRU
.....

OPINIE SEPARATĂ

Contrar opiniei majoritare, consider că trebuie respinsă contestația formulată.

În aprecierea acestei finalități, constat că invocă ca act atacat adresa nr., publicată în SEAP la data de, asupra următoarelor aspecte din documentația de atribuire:

- răspunsul de clarificare nr. 4: „4. Conform cerinței platformei de monitorizare, aceasta trebuie să poată conecta stații de încărcare care respectă protocolul de comunicare OCPP 1.6JSON. În același timp pentru a se putea face o integrare a stațiilor într-o platformă de monitorizare și monetizare, ambele trebuie să respecte strict toate cerințele acestui standard. Implementarea corectă a standardului acestor stații și a platformei în standardul OCPP 1.6JSON se poate face doar de către organizația OCA care este singurul organism care poate emite astfel de certificate. Simplele declarații a ofertantului sau a producătorului nu sunt relevante. Pentru ca stațiile și platforma să corespundă cerințelor OCPP, vă rugăm să aveți în vedere solicitarea certificărilor Full Certified și Security Certify pentru stațiile de încărcare și Full Certify pentru platforma de monitorizare și monetizare”, la care autoritatea contractantă a răspuns: „4. La momentul ofertării, participanții interesați trebuie să ofere certificate Full Certified și Security Certify pentru stațiile de încărcare și Full Certify pentru platforma de monitorizare și monetizare. Certificările vor fi verificate la momentul recepției”» și solicită eliminarea cerinței introduse prin clarificări, prin care producătorul trebuie să fie certificat OCPP 1.6 Security Certified emis de OCA întrucât favorizează un singur operator economic;

- răspunsul de clarificare nr. 6: „6. Dat fiind faptul că acesta este un contract de furnizare, vă rugăm să adoptați și modelul de contract la contract de furnizare (...)”, la care autoritatea contractantă a răspuns: „6. Având în vedere faptul că obiectul contractului este mixt, respectiv servicii de proiectare, lucrări și stații de încărcare se menține modelul de contract publicat. Autoritatea contractantă nu ar avea ce să facă cu doar cu niște aparate de încărcare care nu sunt proiectate astfel încât să fie puse în funcțiune”».

Totodată, am în vedere cerințele solicitate în anexele caietului de sarcini, publicat în SEAP la data de, cu referire la aspectul în discuție: „stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate. Stația de reîncărcare va comunica prin protocol de tip OCPP - Open Charge Point Protocol – minimum 1.5 și va dispune de mediu în limba română și în limba engleză”, „Platforma web va avea pagina cu informațiile tehnice din care să se poată face o analiză inițială a unei probleme tehnice apărute la o stație, de unde se pot extrage registrii și informațiile tehnice transmise de stație prin protocolul de comunicare OCPP 1.6JSON”.

Din analiza coroborată a răspunsului transmis de autoritatea contractantă și anexele caietului de sarcini, constat că autoritatea contractantă nu a modificat cerințele documentației de atribuire, cu referire la solicitarea comunicării prin protocol de tip OCPP 1.6JSON, respectând dispozițiile art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, conform cărora: „Autoritatea contractantă (...) va răspunde în mod clar și complet tuturor solicitărilor de clarificare/informațiilor suplimentare, conform prevederilor normelor metodologice la prezenta lege”.

Prin urmare, orice operator economic interesat are dreptul de a solicita clarificări sau informații suplimentare privind documentația de atribuire, iar autoritatea contractantă are obligația de a răspunde în mod clar și complet, cât mai repede posibil. Niciunde în legislația în vigoare nu se prevede dreptul operatorilor economici de a solicita sau propune eliminarea cerințelor/specificațiilor documentației de atribuire și, nici obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are nicio obligație legală de a completa/modifica documentația de atribuire după voința operatorilor economici care au formulat întrebările. Opțiunea eliminării sau completării informațiilor furnizate operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar nu o obligație, singura obligație legală a autorității contractante este aceea de a răspunde operativ, în mod clar, complet și fără ambiguități la solicitarea de clarificări, iar cercetarea efectuată relevă că răspunsul dat este în acest sens.

Răspunsul de clarificare, la solicitările de mai sus, nu operează modificarea sau completarea conținutului documentației de atribuire, cu referire la solicitarea comunicării prin protocol de tip OCPP 1.6JSON pentru a se putea raționa, eventual, că termenul ar începe să curgă de la răspunsul de clarificare.

În aceste condiții, concluzionez că legislația în materia achizițiilor publice, în vigoare, nu obligă autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire, ori de câte ori operatorii economici solicită acest lucru; aceștia din urmă având posibilitatea legală de a contesta cerințele respectivei documentații, în termenele legale stabilite de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, care stabilesc: „În cazul în care contestația privește conținutul documentației de atribuire, publicată în Sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP, data luării la cunoștință este data publicării documentației de atribuire”.

Ținând cont de aceste aspecte, constat că, deși contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de legislația în materia achizițiilor publice, față de răspunsul la clarificări (.....), criticile conținute de aceasta se referă la documentația de atribuire, iar prin raportare la data publicării, în SEAP, a documentației (.....) și la prevederile legale, citate mai sus, cu privire la termenul de depunere a unei contestații referitoare la conținutul documentației de atribuire, (data depunerii contestației în cauză -), sunt tardiv formulate, iar contestatoarea nu are dreptul de a se repune în termenul legal de contestare prin criticarea răspunsului la clarificări.

Prin urmare, actul împotriva căruia trebuia să înainteze contestația, în termenul legal impus de Legea nr. 101/2016, cu modificările

și completările ulterioare, este documentația de atribuire și nu răspunsul autorității publicat în SEAP la data de

Altminteri, dacă s-ar admite o altă interpretare s-ar ajunge la eludarea termenului de contestare impus de legiuitor. Acest termen ar ajunge să fie golit de orice fel de efect și, în acest fel, deturnat textul legii, dacă sub acoperirea unui alt document, care ar conține aceleași informații, (în cazul de față răspunsul autorității din data de), operatorul economic ar putea să conteste, ulterior, alte aspecte cunoscute din diverse documente.

În aceste condiții, apreciez că nu se poate prevala de răspunsul la clarificări în discuție, astfel încât să critice, la acest moment (.....), un document emis în data de (documentația de atribuire), cu scopul de a se repune în termen, sub o formă „mascată”, deoarece actul la care se raportează, în susținerea criticilor sale, este documentația de atribuire pe care a cunoscut-o în data de, când a fost publicată în SEAP în cadrul anunțului de participare nr.

MEMBRU,

.....